

Starobylé ohlášení pohyblivých svátků o slavnosti Zjevení Páně

Milovaní bratři a sestry, oznamujeme vám, že tak jako nám Boží milosrdenství dopřálo radovat se ze slavnosti Narození Páně, budeme se radovat také ze Vzkříšení našeho Spasitele.

Na den 17. února připadne letos Popeleční středa a začátek posvátné doby postní.

Dne 4. dubna budeme s radostí slavit Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista,

dne 13. května bude slavnost jeho Nanebevstoupení,

dne 23. května slavnost Seslání Ducha Svatého,

dne 3. června slavnost Těla a krve Páně a

dne 28. listopadu první neděle adventní, očekávání příchodu našeho Pána Ježíše Krista.

Jemu buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Od 4. století existuje tradice ohlašování data Velikonoc a dalších pohyblivých svátků na slavnost Zjevení Páně.

Ohlášení data Velikonoc mělo v dějinách jednoznačně praktický význam: jednalo se o sjednocení církve při slavení nejdůležitějších křesťanských svátků. Slavnost Zjevení Páně byla zvolena pravděpodobně z toho důvodu, že se po Velikonocích a Letnicích jednalo o druhý největší svátek (význam Vánoc vzrostl až později) s množstvím účastníků bohoslužeb a navíc připadal na pevné datum v roce. Na Východě se navíc na Zjevení Páně udílel křest - jednalo se tedy o oznámení dalšího křestního termínu.

V dnešní době, kdy tento prvek ztratil svůj praktický význam, je možné podtrhnout význam symbolický. Vánoční okruh oslavující tělesné narození Krista se nevyčerpává sám v sobě, ale odkazuje na Kristovo darování těla na Velký pátek, na jeho vzkříšení o Veliké noci a následné tělesné vstoupení na nebesa, na eucharistickou přítomnost jeho těla v církvi i druhý příchod. Problesknutí slávy našeho Pána při návštěvě tří králů, křtu v Jordáně či svatbě v Káně galilejské (všechny tyto události se 6. ledna připomínají) bylo jen přípravou na slávu, která se zjevila o Velikonocích, a která pronikne celý svět v den jeho druhého příchodu.

(převzato z webu www.liturgie.cz)